

Bruxelles, den 26.9.2013
COM(2013) 665 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
ÅRSBERETNING 2012**

KAPITEL 5 – "REGIONALPOLITIK, ENERGI OG TRANSPORT"

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2012

KAPITEL 5 – "REGIONALPOLITIK, ENERGI OG TRANSPORT"

INDLEDNING

5.9. Fastsættelsen af støtteberettigelsesregler på nationalt niveau (artikel 56 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006) var et af de væsentligste elementer i den forenkling, som blev indført i programmeringsperioden 2007-2013. Formålet var at give medlemsstaterne mere fleksibilitet med hensyn til at tilpasse støtteberettigelsesreglerne til de specifikke behov i regionerne eller programmerne og harmonisere dem med de gældende regler for andre nationale offentlige ordninger.

5.14. Kommissionen gav i sin årlige aktivitetsrapport for 2012 vedrørende de strukturfondsansvarlige generaldirektorater en detaljeret vurdering af sin sikkerhed, for så vidt angår etableringen af forvaltnings- og kontrolsystemer for hvert af de medfinansierede programmer samt en vurdering af, hvordan disse fungerer, såvel som en generel vurdering af de nationale kontrolsystemer.

I tilfælde af systemmangler afbryder og/eller suspenderer Kommissionen betalingerne i sin egenskab af tilsynsførende. Kommissionen beretter om udøvelsen af dette ansvar i sin årlige aktivitetsrapport (jf. side 45). For 2012 indberettede GD for Regionalpolitik og Bypolitik to suspensioner af betalinger til EFRU-programmer, indledningen af 66 præsuspensionsprocedurer, 69 afbrydelser af betalingsfrister og 119 forebyggende tidlige varslinger til medlemsstaterne.

5.21. Kommissionen tilslutter sig denne vurdering, som anført i arbejdsdokumentet "Analysis of errors in the Cohesion Policy for the years 2006-2009" (SEC(2011) 1179 af 5.10.2011). I dette dokument angiver Kommissionen konkrete foranstaltninger til at afbøde disse risici (især yderligere vejledning og videreuddannelse af forvaltningsmyndighederne vedrørende identificerede risici, rettidig gennemførelse af finansielle korrektioner, afbrydelses- og suspensionsprocedurer samt revisioner, der er rettet mod de mest risikobetonede områder).

5.22. Kommissionen mener i denne forbindelse, at et sundt forvaltnings- og kontrolsystem er et system, der gør det muligt at attestere lovlige og formelt rigtige udgifter.

5.23. Eftersom forvaltnings- og kontrolsystemerne kan løbe over flere år, har en overbetaling, som opdages i en betalingsanmodning, der godtgøres af Kommissionen, muligvis endnu ikke været igennem hele kontrolkæden på nationalt niveau og på EU-niveau på attesteringstidspunktet. Kommissionen foretager derfor hvert år et skøn over den samlede tilbageværende risiko for uregelmæssige udgifter pr. program siden programmeringsperiodens begyndelse og træffer foranstaltninger med henblik på at afbøde de konstaterede risici. Når der identificeres mangler i forbindelse med forvaltnings- og kontrolsystemerne, træffer Kommissionen passende foranstaltninger for at sikre, at alle de pågældende kumulative udgifter er omfattet af de nødvendige finansielle korrektioner.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

5.26. Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst for 2012 er på linje med de fejlforekomster, som Retten har forelagt for de sidste tre år i forhold til den nuværende programmeringsperiode. Dette fald i fejlforekomsten sammenlignet med tidligere perioder skyldes de skærpede kontrolbestemmelser i programmeringsperioden 2007-2013 og anvendelsen af en skærpet politik med hensyn til Kommissionens afbrydelser/suspensioner, når der konstateres mangler. Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de mest risikofyldte programmer og/eller medlemsstater og indføre hurtige korrigerende foranstaltninger, når der identificeres mangler (jf. svarene til punkt 1.12 og 1.13).

Kommissionen har i øvrigt i 2012 foretaget faste korrektioner på et kumulativt grundlag i forbindelse med alle udgifter under to programmer i Tjekkiet og Slovakiet. Kommissionen bemærker, at mens den har gjort alt, hvad der stod i dens magt, og handlet i overensstemmelse med de eksisterende forordninger for at beskytte EU's budget inden for samme regnskabsår, som Revisionsretten (Retten) har revideret, er de ovennævnte faste korrektioner ikke taget i betragtning af Retten ved beregningen af fejlforekomsten for 2012.

Kommissionen noterer sig også faldet i fejlforekomsten i 2012 til 49 % i forhold til 59 % i 2011.

Kommissionens samlede svar til 5.27 og 5.28.

Kommissionen følger nøje op på disse sager for at sikre, at de pågældende systemer i højere grad kan forhindre fejl i fremtiden inden attesteringen.

Forvaltningsmyndighederne skal foretage dokumentkontrol for alle ansøgninger, der indsendes af modtagerne før attesteringen af udgifterne. Der kan dog også udføres kontrol på stedet på et senere tidspunkt i implementeringen af projektet efter attesteringen og indtil afslutningsfasen, hvilket forklarer, hvorfor en del af fejlene i Rettens stikprøve ikke kunne opdages. Indvirkningen af kontrolsystemet med hensyn til at reducere fejlforekomsten ses oftest først i de efterfølgende år, efter at alle kontrollag er blevet gennemført.

Kommissionen er bekendt med den afgørende rolle, som forvaltningskontrollen spiller, og har siden 2010 udført målrettet revision af forvaltningskontrol af højrisikoprogrammer, når det er blevet konstateret, at mangler kunne forblive uopdaget eller ikke blev opdaget i tide. Resultaterne af disse revisioner ved udgangen af 2012 er fremlagt i den årlige aktivitetsrapport fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. side 39).

5.32. Fejlene i de offentlige indkøbsprocedurer vedrører den manglende overholdelse af reglerne for det indre marked og er ikke specifikke for samhørighedspolitikken, jf. andre kapitler af denne beretning. Under alle omstændigheder vil Kommissionen fortsat træffe målrettede foranstaltninger for at forebygge og opdage tilfælde af manglende overholdelse af procedurerne for offentlige indkøb. Kommissionen er på området delt forvaltning i færd med at revidere og harmonisere sine regler for anvendelse af faste korrektioner i sådanne tilfælde af manglende overholdelse.

5.33. Kommissionen bemærker, at de fejl, der er identificeret i 22 projekter ud af 180 reviderede, tegner sig for mere end halvdelen af den beregnede fejlforekomst. Kommissionen understreger, at ud af disse projekter er der to tilfælde, hvor Kommissionen er af den opfattelse, at den fejl, som Retten har konstateret, allerede er dækket af en fast finansiell korrektion, der blev anvendt af medlemsstaten på programniveau i 2012 (se også svaret til punkt 5.26).

Kommissionen anvender faste korrektioner i samhørighedspolitikken på baggrund af vejledningerne fra COCOF (Koordinationsudvalget for Fondene)¹, og beskytter således EU's budget under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og til, hvilken form de konstaterede uregelmæssigheder har, og hvor alvorlige de er.

Disse faste korrektioner anvendes af Kommissionen og af de nationale myndigheder i forbindelse med pålæggelse af finansielle korrektioner for overtrædelser af procedurereglerne for offentlige indkøb, herunder ved opfølgning på fejl, der er rapporteret af Retten.

---

¹ Retningslinjer for fastsættelse af finansielle korrektioner af udgifter, som medfinansieres af strukturfondene eller Samhørighedsfonden i forbindelse med manglende opfyldelse af reglerne for offentlige indkøb, COCOF-notat nr. 07/0037/03 af 29/11/2007.

5.34. Kommissionen vil følge op på alle de fejl, Retten har konstateret, og vil anvende finansielle korrektioner, hvor det er passende og juridisk muligt i overensstemmelse med sin vejledning (se svaret til punkt 5.33).

5.36. Kommissionen påpeger, at det er vigtigt, at modtagerne og forvaltningsmyndighederne for programmerne anvender reglerne om støtteberettigelse ensartet. Dette kan gøres gennem videreuddannelse og vejledning, og for regionalpolitikken bør forvaltningsmyndighederne viderebringe denne viden, som er opnået gennem videreuddannelse og vejledning, til alle organer med ansvar for forvaltning af midlerne. For så vidt angår regionalpolitikken, udarbejder Kommissionen, når den identificerer komplekse regler på programniveau, også anbefalinger til medlemsstaten for at forenkle reglerne.

Kommissionen vil fortsat koncentrere sin indsats på de programmyndigheder, hvor der er identificeret risici. Med henblik på programmerne for 2014-2020 udarbejder Kommissionen anbefalinger til medlemsstaten for at forenkle reglerne for støtteberettigelse under programmerne og sikre en effektiv brug af forenkede omkostningsløsninger i forordningerne.

Samlet svar fra Kommissionen til punkt 5.38 og 5.39.

For de ikke-kvantificerbare fejl understreger Kommissionen, at:

- der er ét tilfælde, hvor den ikke anser refusion fra det nationale sundhedssystem for at være en indtægt i forbindelse med beregningen af finansieringsgabet

- for projekter under Samhørighedsfonden i perioden 2000-2006, der var blevet medfinansieret før 2003, blev der i forordningen anmodet om at tage hensyn til indtægterne, men uden at henvise til en bestemt metode i denne forbindelse, og forordningen sidestillede behovet for at fremme princippet om, at forureneren betaler, hvilket betød øgede indtægter til de pågældende projekter. Desuden var det i henhold til forordningen nødvendigt at udvikle sådanne metoder i samarbejde med den berørte medlemsstat. De metoder, der var blevet anvendt før 2003, og som tog hensyn til indtægter samtidig med fremme af princippet om, at forureneren betaler, kan derfor afvige fra de metoder, der anvendes i dag, uden at det udgør en overtrædelse af gældende regler.

5.41. Kommissionen er enig i, at overholdelse af statsstøttere reglerne er en betingelse for, at programmerne er støtteberettigede. Men i det græske eksempel, der er anført i tekstboks 5.4, var forpligtelsen til at underrette om infrastrukturprojekter juridisk uklar, indtil EF-Domstolens retspraksis i 2011 vedrørende Leipzig/Halle (som blev appelleret og hvor den endelige dom blev afsagt så sent som 2013). For at give medlemsstaterne og støttemodtagerne nærmere oplysninger om de praktiske følger af dommen udsendte Kommissionen en vejledning i november 2012 og forelagde den for COCOF. Kommissionen mener, at i tråd med disse retningslinjer udgjorde den manglende underretning om infrastrukturprojekter før november 2012 ikke en uregelmæssighed.

5.42. Svagheder i afslutningserklæringerne er blevet identificeret og analyseret af Kommissionen, inden Rettens revision, som indtraf i en tidlig fase af afslutningsprocessen². Kommissionen tog fat på disse svagheder i de efterfølgende faser af afslutningsprocessen, og der blev foretaget yderligere revision efter den indledende vurdering af afslutningsdokumenterne. Finansielle korrektioner blev anvendt, hvor det var passende.

5.43. Kommissionen vil følge op på de fejl, der blev konstateret i det afsluttede program, og bemærker, at den kan foretage finansielle korrektioner i op til tre år efter den formelle afslutning af et program, når de resterende fejl er fundet.

---

² Se Kommissionens svar på 5.57 og 5.58 i årsberetningen for 2011.

Kommissionen har i april 2013 forelagt Europa-Parlamentet en sammenfattende rapport om de finansielle korrektioner, som er gennemført af Kommissionen og rapporteret af medlemsstaterne i forbindelse med programmer for perioden 2000-2006. I henhold til rapporten nåede korrektionerne mindst op på 5,6 % (7,3 mia. EUR) af EFRU's tildelinger for programmeringsperioden indtil den 31. december 2012 (og 6,2 % og 8,1 mia. EUR indtil 31.3.2013)³.

I relation til de syv projekter under Samhørighedsfonden, som er nævnt i Rettens bemærkninger, henviser Kommissionen til sit svar til punkt 5.39 og understreger endvidere, at der ikke var overtrædelser af de gældende retlige rammer, som kunne begrunde en finansiel korrektion.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

5.45. Revisionsmyndighederne spiller en central rolle i proceduren for at opnå sikkerhed, fra begyndelsen af programmeringsperioden og indførelsen af systemer. Herefter udsender de hvert år en revisionserklæring til Kommissionen om, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer, på grundlag af revisioner af forvaltnings- og kontrolsystemerne samt stikprøver af de transaktioner, der generelt blev udført i overensstemmelse med en revisionsstrategi. Forordningen giver Kommissionen mulighed for at forlade sig på en revisionsmyndigheds arbejde med hensyn til at opnå den fornødne vished på visse betingelser (artikel 73 i forordning (EF) nr. 1083/2006).

Kommissionen indgår i tæt samarbejde og koordinering med revisionsmyndighederne og begyndte allerede i 2009 at gennemgå deres metoder og revisionsresultater. Kommissionens fornyede gennemgang har bidraget til kapacitetsopbygning ved at forsyne revisionsmyndighederne med rådgivning, vejledning og anbefalinger.

I deres årlige kontrolrapporter for 2012 gav GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse en detaljeret vurdering af revisionsoplysningerne og de resultater, revisionsmyndighederne rapporterede i deres årlige kontrolrapporter for 2012 (se side 33-37 i GD for Regionalpolitik og Bypolitiks årlige aktivitetsrapport for 2012 og side 35-39 i GD for Beskæftigelses årlige aktivitetsrapport for 2012).

5.46. Siden begyndelsen af den nuværende programmeringsperiode har Kommissionen aflagt 269 revisionsbesøg med henblik på helt eller delvis at gennemgå det arbejde, som er udført af 41 revisionsmyndigheder inden for EFRU/Samhørighedsfonden, hvilket tegner sig for 96 % af EFRU/Samhørighedsfondens samlede tildeling, og af 84 revisionsmyndigheder inden for ESF, som tegner sig for 99 % af ESF's samlede tildeling. Dette arbejde omfattede de fire revisionsmyndigheder, der blev revideret af Retten. Kommissionen udvalgte de fleste revisionsmyndigheder til revision på grundlag af en årligt ajourført risikovurdering, som blandt flere risikokriterier, der til stadighed er blevet behandlet, omfatter tildelingen til programmer.

5.49. Baseret på revisionsbeviser indsamlet over flere år, er det Kommissionens opfattelse, at den kan forlade sig på arbejdet i disse fire velfungerende revisionsmyndigheder i forbindelse med revisionsprocessen (se også Kommissionens svar til punkt 6.30 og 6.31).

5.50. Kommissionen henviser til sit svar til punkt 5.46, når den orienterer om de revisionsbesøg, der siden 2009 er blevet udført i forbindelse med samhørighedspolitikken. Undersøgelsen af revisionsmyndighederne udgør den vigtigste undersøgelse i henhold til Kommissionens nuværende revisionsstrategi. GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion fortsætter deres revisionsarbejde med endnu 102 revisionsbesøg indtil medio 2014.

---

³ ARES (2013) 689652 af 12/04/2013 til Europa-Parlamentet og Ares (2013) 1044808 af 14/05/2013 til Den Europæiske Revisionsret.

5.51. Kommissionen understreger, at analysen af de årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelser er en vigtig del af den procedure for at opnå sikkerhed, der støtter den erklæring om intern kontrol i den årlige aktivitetsrapport, hvori Kommissionen redegør for analyseresultaterne, (jf. f.eks. den årlige aktivitetsrapport for GD for Regionalpolitik og Bypolitik 2012, s. 33-35 og bilag 9, og den årlige aktivitetsrapport for GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion for 2012, s. 35-38 og bilag 8).

For så vidt angår pålideligheden og repræsentativiteten af de indberettede fejlforekomster, henvises der til punkt 5.52, andet led.

5.52.

Første led: Kommissionen analyserer hvert år ved årets begyndelse alle årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer fra de nationale revisionsmyndigheder. Den tager også hensyn til alle resultater af de nationale revisioner, som revisionsmyndighederne har modtaget gennem året, og resultaterne af Kommissionens og Rettens revisioner. For yderligere at forbedre pålideligheden af de rapporterede fejlforekomster og på grundlag af tvivl eller identificerede risici udførte Kommissionens tjenestegrene i 2013 undersøgelsesmissioner på stedet for EFRU/Samhørighedsfonden (11 kontrolbesøg i ni medlemsstater) og for ESF (15 medlemsstater) for at indsamle yderligere oplysninger og opnå forklaringer vedrørende de indsendte årlige kontrolrapporter, især med hensyn til metoden til beregning af fejlforekomsten. I nogle tilfælde kunne disse undersøgelser danne et solidt grundlag for en ny beregning af fejlforekomsterne. Kommissionen anmodede også en række revisionsmyndigheder om yderligere skriftlige oplysninger, som blev fremlagt.

Resultaterne af denne analyse udgør den primære kilde i proceduren for at opnå sikkerhed som forklaret i den årlige aktivitetsrapport.

I denne forbindelse har Kommissionen samlet indgående kendskab til de risici, der er forbundet med hver revisionsmyndighed.

Andet led: Kommissionen bemærker, at de 51 programmer, som Retten nævner, svarer til det arbejde, som er udført af ni revisionsmyndigheder ud af i alt 112 revisionsmyndigheder med ansvar for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden. Den bemærker også, at det tekniske problem, der blev nævnt i forbindelse med de 31 franske programmer, ikke ændrer ved revisionsmyndighedens og Kommissionens vurdering.

Kommissionen understreger, at der blev anvendt faste satser, hvor det er relevant, når Kommissionen anså den indberettede fejlforekomst for at være upålidelig. For de 14 programmer, hvor der ikke blev anvendt standardsatser, har Kommissionen vurderet den rapporterede fejlforekomst som værende pålidelig og anfører, at anvendelsen af fejlforekomster på stikprøvebasis baseret på ikke-statistiske stikprøver er i overensstemmelse med forordningen i forbindelse med mindre populationer af transaktioner.

Det er de eneste indikatorer, der kan anvendes til at vurdere den samlede risiko for de pågældende programmer, og anvendes således af Kommissionen i forbindelse med proceduren for at opnå sikkerhed. I sådanne tilfælde tager Kommissionen også hensyn til populationens særlige kendetegn og til revisionsdækningen. Kommissionen har aktivt fremmet brugen af statistiske stikprøver i 2012/2013 og har ajourført sin vejledning om stikprøver i april 2013 for at gøre det muligt at anvende statistisk stikprøveudtagning selv i tilfælde af mindre populationer af transaktioner for at opnå repræsentative resultater.

I relation til ovennævnte er det vigtigt at bemærke, at når Kommissionen godkender de forekomster, der indberettes af revisionsmyndighederne, anvender den alle eksisterende revisionsprocedurer, når der opstår tvivl om nøjagtigheden og/eller pålideligheden af indberettede fejlforekomster: skriftlige

og mundtlige forespørgsler til revisionsmyndighederne, undersøgelsesmissioner og/eller analyse af yderligere oplysninger fra revisionsmyndighederne, herunder individuelle revisionsresultater, om nødvendigt. På grundlag af disse oplysninger blev de fejlforekomster, der var blevet rapporteret i de årlige kontrolrapporter, justeret i 21 % af programmerne under EFRU/Samhørighedsfonden og i 15,4 % af ESF's programmer. Desuden blev de indberettede fejlforekomster for 11 % af programmerne under EFRU/Samhørighedsfonden og under ESF anset for upålidelige og derfor erstattet af faste satser af Kommissionen (jf. de årlige aktivitetsrapporter for 2012 for GD for Regionalpolitik og Bypolitik (side 35) og for GD for beskæftigelse (side 37)).

Hvad angår yderligere oplysninger vedrørende de fejlforekomster, der er indberettet af revisionsmyndighederne vedrørende ESF, henviser Kommissionen til sit svar til punkt 6.40.a.

Tredje led: Kommissionen udtrykker tilfredshed med, at Retten er nået frem til de samme konklusioner for alle undtagen fem ud af de 138 gennemgåede sager. Disse sager vedrører to revisionsmyndigheder. I forbindelse med disse fem tilfælde er Kommissionen ikke enig og bekræfter sin vurdering som anført i de årlige aktivitetsrapporter for 2012 efter en grundig analyse af de forklaringer, som de pågældende revisionsmyndigheder har afgivet.

Kommissionen mente navnlig i forbindelse med fire nederlandske programmer, der var samlet i en enkelt stikprøve, at et bestemt projekt, for hvilket en fejl var blevet opdaget af revisionsmyndigheden og ved Kommissionens egen revision i 2012, var af en ekstraordinær beskaffenhed og ikke burde være blevet udvalgt til finansiering. De nationale myndigheder accepterede at trække udgifterne til hele projektet tilbage i slutningen af 2012, herunder de beslægtede uregelmæssige udgifter. Kommissionen mener derfor, at disse udgifter ikke skal indgå i beregningen af den kalkulerede fejlforekomst. Hvad angår det tyske program, mener Kommissionen, at det ville have en meget begrænset virkning på fejlforekomsten at tage hensyn til den del af de udgifter, der blev udelukket fra den population, der skulle revideres.

Kommissionen mener derfor, at den har udført sin tilsynsrolle korrekt i forbindelse med de fejlforekomster, der er indberettet af revisionsmyndighederne.

5.55. Kommissionen er enig i, at risikoniveauet i GD REGIO's årlige aktivitetsrapport for 2012 kan sammenlignes med Rettens resultater i dennes årlige beretning for 2011.

5.56. Som angivet i resuméet af den årlige aktivitetsrapport for 2012 for GD for Regionalpolitik og Bypolitik skyldes tilbagegangen i antallet af forbehold hovedsageligt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne og Kommissionens gennemførelse af finansielle korrektioner (jf. den årlige aktivitetsrapport for 2012 side 46-49). Den stramme politik, der følges af GD for Regionalpolitik og Bypolitik, om advarsler, afbrydelser, suspensioner og finansielle korrektioner har virket som et incitament til at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne.

5.57. Kommissionen henviser til sit svar til punkt 5.52., hvori det bekræftes, at der ikke var grund til et forbehold i nogen af de fem tilfælde. For fire af disse programmer, der er samlet i en enkelt stikprøve, blev fejlen korrigeret i 2012, og den skal derfor ikke medtages i beregningen af den forventede fejlforekomst. Vedrørende det femte program, mener Kommissionen, at det ville have haft en meget begrænset virkning på fejlforekomsten, hvis man havde taget hensyn til den del af de udgifter, der blev udelukket fra den population, der skulle revideres.

5.58. Siden 2011 har Kommissionens tjenestegrene efter anmodning fra dechargemyndigheden foretaget risikobaserede revisioner af systemerne til registrering og rapportering af finansielle korrektioner. Som følge heraf har det hvert år øget oplysningerne om, hvordan medlemsstaternes systemer fungerer og anmodet om en forbedring af tilsvarende systemer om nødvendigt (se den

sammenfattende rapport, som i 2013 er sendt til dechargemyndigheden og Den Europæiske Revisionsret)⁴. Desuden udfører revisionsmyndighederne selv revisioner af de aktiviteter, som de certificerende myndigheder udfører, og indberetter resultaterne til Kommissionen, som tager hensyn til disse oplysninger i sin vurdering.

5.59. Kommissionen har truffet alle de nødvendige foranstaltninger i henhold til traktaten og forordningerne for at beskytte EU-budgettet.

Kommissionen bemærker, at mens den har gjort alt, hvad der stod i dens magt, og handlet i overensstemmelse med de eksisterende forordninger inden for samme regnskabsår, som Retten har revideret, er de faste korrektioner, der er anvendt på de tjekkiske og slovakiske programmer ikke taget i betragtning ved beregningen af fejlforekomsten for 2012.

Jf. Kommissionens svar til punkt 5.26 og tekstboks 1.2.

5.61. Kommissionen mener, at Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport (GD MOVE) har fulgt de stående instrukser for årlige aktivitetsrapporter for 2012 (ref. Ares (2012) 1240233, punkt 7.4), og at der i den henseende ikke var grund til et forbehold i forbindelse med TEN-T-programmerne. I forbindelse med dets tilsynsansvar vedrørende Forvaltningsorganet for Transeuropæiske Transportnet (TEN-T EA) tog GD MOVE højde for alle de oplysninger, den har til rådighed, herunder Rettens beretning for 2011, og den sikkerhed, der er givet af forvaltningsorganet.

For sidstnævnte kan det bemærkes, at den påviste fejlforekomst ved den efterfølgende kontrol den 31.12.2012 var på 1,7 %, hvilket er under væsentlighedstærsklen på 2 %. Desuden havde forvaltningsorganet truffet en række foranstaltninger i 2012 under hensyntagen til Rettens konstateringer med henblik på at styrke sin kontrol og øge modtagernes bevidsthed om reglerne for offentlige indkøb.

På det tidspunkt, hvor GD MOVE gav udtryk for sit forbehold, nemlig den 31. marts 2013, havde generaldirektoratet modtaget tre foreløbige revisionsresultater fra Retten vedrørende fejl i offentlige indkøbsprocedurer i TEN-T-projekter, hvoraf to var blevet analyseret og anfægtet af GD MOVE i februar 2013.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

5.62.

Første led: Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst stort set er på linje med de fejlforekomster, som Retten har forelagt for de seneste tre år i relation til den nuværende programmeringsperiode.

Dette fald i fejlfrekvensen sammenlignet med tidligere perioder stammer fra de skærpede kontrolbestemmelser i programmeringsperioden 2007-2013 og anvendelsen af en skærpet politik med hensyn til Kommissionens afbrydelser/suspensioner, når der konstateres mangler. Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de mest risikofyldte programmer og/eller medlemsstater og indføre hurtige korrigerende foranstaltninger, når der konstateres mangler (jf. svarene til punkt 1.12 og 1.13).

To programmer, herunder fejl, som Retten har konstateret i sin stikprøve fra 2012 (i Tjekkiet og Slovakiet), blev berigtiget i 2012 med en fast sats. Kommissionen bemærker, at mens den har gjort alt, hvad der stod i dens magt og handlet i overensstemmelse med de eksisterende forordninger for

---

⁴ Ares (2013) 5521 af 4. januar 2013.

at beskytte EU's budget inden for samme regnskabsår, som Retten har revideret, er de ovennævnte faste korrektioner ikke taget i betragtning af Retten ved beregningen af fejlforekomsten for 2012.

Andet led: Kommissionen mener, at den med henblik på sin egen sikkerhed har indført en grundig tilsynsproces for at sikre den overordnede pålidelighed i forbindelse med revisionsmyndighedernes arbejde.

Siden begyndelsen af den nuværende programmeringsperiode har Kommissionen foretaget 269 revisionsbesøg med henblik på helt eller delvis at gennemgå det arbejde, som er udført af 41 revisionsmyndigheder inden for EFRU/Samhørighedsfondens, hvilket tegner sig for 96 % af EFRU/Samhørighedsfondens samlede tildeling, og af 84 revisionsmyndigheder inden for ESF, som tegner sig for 99 % af ESF's samlede tildeling.

På baggrund af sin vurdering understreger Kommissionen, at revisionsmyndighedernes effektivitet og overholdelse af kravene kan variere. I overensstemmelse med artikel 73 i forordning (EF) nr. 1083/2006 sætter Kommissionen fra første halvdel af 2012 formelt sin lid til det arbejde, som EFRU/Samhørighedsfondens 15 revisionsmyndigheder udfører (for 51 programmer). Kommissionen vil fortsætte med at revidere revisionsmyndighedernes arbejde.

5.63. Kommissionen har truffet særlige foranstaltninger for at afbøde de konstaterede risici, hvilket især omfatter forebyggende og korrigerende foranstaltninger, såsom vejledning, videreuddannelse, forenkling ud over en stram politik for afbrydelser/suspensioner af betalinger og finansielle korrektioner.

5.64. Jf. Kommissionens svar til punkt 6.42 og til bilag 6.2.

Anbefaling 1: Kommissionen er enig i betydningen af kontrol på første niveau, der gennemføres af medlemsstaterne, og er enig i, at disse bør styrkes yderligere. Kommissionen har allerede udstukket retningslinjer til medlemsstaterne for forvaltningsmyndighedernes fastlæggelse og gennemførelse af forvaltningskontrollen.

I 2009 udviklede Kommissionen desuden omfattende retningslinjer for kontrol på første niveau og et selvevalueringsredskab for forvaltningsmyndigheder, som disse kan anvende til at øge deres effektivitet. I 2011 fremsendte Kommissionen endvidere tjeklister til revisionsmyndighederne vedrørende revisionen af forvaltningskontrollen, som forvaltningsmyndighederne selv kan anvende som benchmark. Der blev givet specifik videreuddannelse til forvaltningsmyndigheder, der har ansvaret for den videre formidling af dette undervisningsmateriale til alle niveauer af forvaltningen af de omhandlede projekter. Kommissionen vil fortsat gennemføre foranstaltninger vedrørende kapacitetsopbygning i denne henseende.

Endelig har Kommissionen siden 2010 udført målrettet revision af forvaltningskontrollen af højrisikoprogrammer, når det er blevet konstateret, at mangler kunne forblive uopdaget eller ikke blev opdaget i tide. Resultaterne af disse revisioner ved udgangen af 2012 er fremlagt i den årlige aktivitetsrapport fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. side 39).

Anbefaling 2: Kommissionen er helt enig i, at der var behov for yderligere at forenkle nationale regler for støtteberettigelse og fjerne unødvendigt komplekse regler, som har en skadelig virkning i form af en byrde, der pålægges støttemodtagerne, og en øget fejlforekomst. Dog godkender Kommissionen kun delvis denne anbefaling, idet en systematisk vurdering af alle nationale regler om støtteberettigelse ikke er mulig. Når Kommissionen identificerer komplekse regler på medlemsstatsniveau, behandler den dem i fællesskab med de pågældende medlemsstater. Den udarbejder anbefalinger til medlemsstaterne for den næste programmeringsperiode og tilskynder disse til at gøre brug af de forenkede omkostningsløsninger i udkastet til forordningerne.

Anbefaling 3: Kommissionen har anerkendt behovet for forbedringer på dette område og har truffet foranstaltninger i overensstemmelse hermed. Regelsættet for programmeringsperioden 2014-2020

omfatter forenklinger inden for reglerne for støtteberettigelse i mange henseender og indeholder desuden en forenklet ordning for indtægtsskabende projekter.

Anbefaling 4: Kommissionen er enig i betydningen af dette spørgsmål, og understreger, at revisionsmyndighedernes arbejde, jf. de årlige kontrolrapporter, er et af de hovedelementer, hvorpå Kommissionen bygger sin vurdering af sikkerheden. Yderligere vejledning om behandlingen af fejl og Kommissionens tjeklister er allerede fremsendt til revisionsmyndighederne i 2011, og Kommissionen har afholdt en række seminarer i 2012 og 2013 med henblik på yderligere at forbedre metodologien i forbindelse med stikprøveudtagning til revisioner, når der udarbejdes de årlige kontrolrapporter. Kommissionen fortsætter sit arbejde med revisionsmyndighederne for at give yderligere vejledning, herunder om indberetning af revisionsresultater (se s. 87 i den årlige aktivitetsrapport for 2012 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik 2012).